

Pisum sativum (Foderärt-Gruppen) 'Jämtländsk'

Jämtland

Beskrivning: Sorten är en lantsort som är tämligen tidig. Den blir drygt en meter hög och har ett spensligt växtsätt. Plantorna grenar sig något. Baljorna är små och har cirka 5 små frön med tusenkornsvikt på ca 65 g. De är i huvudsak blåprickiga på grågrön botten, men skiftar ibland mot rött. En del frön blir helt svarta. Fröärret (hilum) är svart.

Foto: Agneta Börjeson

NGB-nummer: 103076

Foto: Agneta Börjeson

Historia: De småfröiga gråärterna var förr vanliga i odling i norra Sverige. 'Jämtländsk gråärt' omnämns i odlingslitteratur från sent 1800-tal. Dess höga proteinhalt uppmärksammas, men också att skörden är måttlig. Sorten har använts både till foder och mat. Den är förmodligen mycket gammal i odling och är anpassad för den korta odlingssäsongen runt Storsjön.

Odlingsanvisning: Ärterna sås när jorden reder sig. Plantorna behöver stöd. För den lilla odlingen räcker hönsnät, med odling på åker kräver samodling med annan gröda. Framst har korn använts. Sorten har ganska snabb utveckling, men kan mogna något ojämnt. Skörden bör ske när större delen av ärtorna har börjat torka. Sedan kan eftertorkning behövas innan tröskning och rensning.

Finns att få tag på: Finns i odling i Jämtland för matproduktion i liten skala, men efterfrågan för denna sort är stor och utsädesodlare behövs därför.

Källor: Osvald, Hugo, 1959. Åkerns nyttoväxter. Stockholm: Svensk litteratur
Tedin, Hans, 1896. Redogörelse för jämförande försök med ärter, utförda på Svalöf 1891-94. Sveriges utsädesförenings tidskrift 6:233
Juhlin-Dannfelt, Herman, 1901. Handbok i Jordbrukslära. Senare delen. Stockholm: Fritzes
Rydberg, Carl, L. H., Kylberg, George von Zweigbergk och Erik W. Ljung, 1914. Jordbrukslära för skolor och självstudium. Stockholm: Fritzes